

ת"פ 15164/01 - מדינת ישראל נגד דוד אלון דדון, רמי יוגב, יניב חzon, אסי בן אבו אבוי פרץ, שחר לוי, אשר מסילטי, יעקב פליישיאן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 19-01-15164 מדינת ישראל נ' כנפו(עוצר) ואח'
בפני כבוד השופט מרדכי לוי
המאשימה
מדינת ישראל
עו"ד עזה"ד גיא רוסו, עמית שלום וירדן זאבי, פמת"א (פלילי)

נגד
הנאשמים
דוד אלון דדון (עוצר)
עו"ד בא כוחו עזה"ד שי שורר ואיתן כהן
רמי יוגב (עוצר)
עו"ד בא כוחו עזה"ד אבי כהן
יניב חזן (עוצר)
עו"ד בא את כוחו עזה"ד מירי פרידמן
אסי בן אבו (עוצר בפיקוח אלקטронוי)
עו"ד בא את כוחו עזה"ד סאני שייקיס
אבי פרץ (עוצר)
עו"ד בא כוחו עזה"ד משה סוחמי וטל ליטן
שחר לוי (עוצר)
עו"ד בא כוחו עזה"ד גלאון קפלנסקי
אשר מסילטי
עו"ד בא כוחו עזה"ד שחר חרמוני
10. יעקב פליישיאן (עוצר)
עו"ד בא את כוחו עזה"ד נירה שבב 11. לדן שני
עו"ד בכ עזה"ד נס בן נתן

החלטה

פתח דבר

1. **לפני ארבע בקשות** הטענות הכרעה: א. בקשה המאשימה, שהוגשה ביום 20.5.11.20, "להציג בפני עד המדינה א.א. את הפרוטוקולים של עדותם במסגרת חקירתו הראשית ואת חקירותיו במשטרת אש"ר נגבי במסגרת החקירה החדשה" - בקשה שלא מתנגדים בא"כ כוח הנאשמים (להלן: "**בקשת המאשימה**"); ב. במסגרת החקירה החדשה - בקשה שלא מתייחסת לאחד הסניגורים, להמשיך מיד בחקירתו הנגדית של עד המדינה א.א., ללא שלמת הבקשה, שהעליה לפחות אחד מהסניגורים, בקשה נספת שהעלו שניים מהסניגורים (עו"ד אבי כהן חקירתו הראשית (להלן: "**בקשת אחד הסניגורים**"); ג. בקשה חלק מהסניגורים למנוע את עדויותיהם של א.א. ו-ב.ב. (להלן: "**בקשת חלק מהסניגורים**"); ד. בקשה נוספת שהעלו שניים מהסניגורים (עו"ד אבי כהן ועו"ד נירה שבב, בא"כ כוח הנאשמים 3 ו-10), בעניין הכתבה שפורסמה בתוכנית הטלוויזיה "זמן אמיתי" (להלן: "**הבקשה בעניין הסוביידיצה**").

עמוד 1

. 2. **לנאים** מיחסות בעיקר שורה של עבירות "בוא סמים מסווג קוקאין במטוסי חברת אל-על במועדים שונים במהלך שנת 2018. כתב האישום הנוכחי, מיום 4.10.20 (להלן: "כתב האישום המאוחד"), הינו תוצר של איחוד שני משפטים, שעליו החלטתי ביום 30.9.20 (להלן: "**ההחלטה על איחוד המשפטים**" או בקיצור **"ההחלטה על האיחוד"**), כפי שיפורט להלן.

רקע כללי

. 3. **ביום 7.1.19** הוגש כתב האישום ב-ת"פ 15164-01-19 (להלן: "**התיק הראשון**") נגד תשעה נאים.

ענינו של נائم 1 (חנניה כנפו) הסטיים, לאחר שהגיע להסדר טיעון עם המאשימה וניתן פסק-דין נפרד בעניינו. לעומת זאת, משפטם של יתר הנאים בתיק הראשון (נאים 2-9), אשר כפרו במiosis להם בכתב האישום, מצוי בשלב תחילת שמיעת הראיות בתיק המקורי, וביתר פירוט - בשלב **תחילת חקירתו הנגדית של עד התביעה הראשונית, עד המדינה א.א.**, על ידי ב"כ נائم 2 (שהוא, כאמור, הנائم הראשון מבין שמונת הנאים שאינם מודים במiosis להם בכתב האישום).

בפועל, ישיבת ההוכחות האחרונה בתיק הראשון התקיימה ביום 20.6.17.

ביום 20.6.20 ביקשו באי כוח המאשימה לבטל את ישיבת ההוכחות שהיתה קבועה ליום 20.6.24, ובבקשה צינו כי "היום לפנות בוקר ביצעה היחידה החוקרת גל מעצרים, בין היתר, של חלק מהמשבטים המפורטים בכתב האישום ...".

ביום 5.7.20 הודיעו באי כוח המאשימה בכתב על "ביצוע שלמת חקירה לאחר הגשת כתב האישום" (להלן: "**השלמת החקירה**" או "**החקירה החדשה**").

בעקבות כך לא התקיימו ישיבות הוכחות אחדות, שהיו קבועות (בתיק הראשון) במהלך חודש יולי 2020.

שלמת החקירה והחקירה החדשה נמשכו מספר שבועות, ובסיום הוגש **ביום 7.20.20.20** כתב אישום נוסף, ב-ת"פ 20-07-57347 (להלן: "**התיק החדש**"), וזאת נגד שבעה נאים, שהם חמישת הנאים מס' 2, 3, 4, 7, ו-9 בכתב האישום בתיק הראשון וכן שני נאים שלא היו בין הנאים בתיק הראשון, דהיינו - נאים 5 ו-6 בתיק החדש, יעקב פליישן ולידן שני (הם נאים 10 ו-11 בכתב האישום המאוחד, בהתאם).

ביום 10.8.20 ניתנה החלטה מנומקת, אם כי **חלוקת** בבקשת המאשימה "לאיחוד משפטיים, לתיקון כתב האישום ולהפרדת משפט (נאשם 5 בלבד)", שהוגשה ביום 20.7.28. בהחלטה זו קיבלתי את בקשה המאשימה להפרדת משפטו של נائم 5 (הוא עד המדינה ב.ב.) שהגיע להסדר טיעון עם המאשימה, מזה של יתר הנאים, אך ציינתי, בין היתר, כי טרם הגיע העת להכריע בבקשת לאיחוד ובבקשה לתיקון כתב האישום, כל עוד לא העמידה המאשימה את ליבת חומר החקירה החדש לעין הסניגורים.

ביום 20.8.20 הודיעה המאשימה כי "LIBET CHOMER HAKIRAH BAT TIF 57347-07-20 MADINTA YISRAEL N' PFRZ VACH", והועברה לעין הסניגורים ..., תוך שצוין גם כי נותר להעביר לסניגורים כמהות מצומצמת של חומר החקירה.

כמו כן, **ביום 31.8.20** מסרה המאשימה, לבקשת בית המשפט, הודעה עדכנית, שבה צוין כי לאחר הודעה האמורה בדבר העברת ליבת חומר החקירה החדש לעין הסניגורים, הועברו להם חומרי חקירה נוספים וכן נכתב

כי "חומריה חקירה בודדים בלבד יועברו ביום הקרובים, להשלמת העברת כל חומריה החקירה הנמצאים בידי המאשימים".

4. כאמור, ביום 20.9.20 קיבלתה את בקשה המאשינה לאיחוד משפטים ולתיקון כתוב האישום, תוך שקבעת כי: "במקרה דן מתקיימים שני התנאים המctrבים המנוים בסעיף 90 לחסד"פ, באופן המאפשר לבית המשפט להורות על איחוד המשפטים בשני התקינים; ונוסף על כן, באיזון הרואין בין האינטראסים והşıkוקלים הרלוונטיים המתנגדים, הוכח נזונה לטובה הייענות לבקשת המאשינה לאיחוד המשפטים".

[ההדגשה כאן ולהלן היא המקורי, אלא אם כן צוין אחרת].

בוחלה על האיחוד נקבע גם, בין היתר, כי בישיבת ההוכחות הבאה יתאפשר לב"כ המאשינה "להפנות שאלות בלתי מדירות לעד המדינה א.א. אשר תתייחסנה לחומר החקירה החדש או תنبעה ממנו, ולאחר מכן תימשר חקירותו הנגדית של א.א. על ידי ב"כ נאשם 2 (בתיק הראשון)". **עם זאת, הודגש כי"בשים לב לכך שחקירותו הנגדית של עד המדינה כבר החלה, בית המשפט אסור בזה על באי כוח המאשינה לראיין את עד המדינה א.א. או להcin עימיו את השלמת החקירה הראשית.**

5. ביום 20.10.4, כאמור, הוגש כתוב אישום מאוחד ומתוון נגד הנאשמים בשני התקינים (מלבד נאשם ב.ב. שמשפטו הופרד).

יעורי טענות הצדדים

6. בבקשת המאשינה, מיום 5.11.20, התבקש בית המשפט "לאפשר למאשינה להציג בפני עד המדינה א.א., באמצעות ב"כ, את הפרוטוקולים של עדותו במסגרת חקירותו הראשית ואת חקירותו במשטרה, כפי שאלה נגבו במסגרת החקירה החדשה, כל זאת טרם ישיבת ההוכחות הבאה הקבועה ליום 9.12.2020".

באי כוח המאשינה צינו בבקשתה, בין היתר, כי **"בחולף 10 חודשים** מאז העיד במסגרת חקירתו הראשית, נדרש עד המדינה א.א. לעלות לדוכן העדים ולהשלים עדותו במסגרת חקירה ראשית ביחס לעובדות חדשות אשר הтельו במסגרת כתוב האישום הנוסף שהוגש... הצגת הפרוטוקולים של עדותו במסגרת חקירתו הראשית באמצעות ב"כ, תוך השחרת המקטעים בהם אסר בית המשפט הנכבד על א.א. להיות באולם וכן להציג בפניו את חקירותו במשטרה כפי שאלה נגבו במסגרת החקירה החדשה - **כל זאת מבלי לבצע רענון אקטיבי וקיים כל שיח נוסף עמו** - אין בכך משום חשש ל'מקצה שיפורים' לקראת המשר חקירותו הנגדית, שכן אף מותב נכבד זה קבע... כי חקירותו הנגדית של א.א. **נמצאת בתחילתה וכי טרם נחשף קו ההגנה של נאשם 2 ואף לא של יתר הגашמים**". הודגש כי **"לא יכולת להיות מחייבת כי מדובר בפרק זמן ארוך ביותר המהווה שיקול מרכזי להיעדר בקשה זו"**. כמו כן, התבקש בית המשפט להביא בחשבון את היקף הפרשה.

באי כוח המאשינה הפנו לפטיקה הבאה: בדבר החשיבות והlegalיות של נוהל ראיון עד בטרם עדותם בבית המשפט, הם הפנו ל-ע"פ 226/54 **אלופי נ' היועץ המשפטי לממשלה**, פ"ד ט 1345 (1955); בעניין התכלויות הרבות לראיון עד וחסיבות רענון זכרונו באשר לדברים שמסר בחקירה, בפרט כאשר חלוף זמן רב בין החקירה במשטרה לעדות בבית המשפט, הפנו ל-ע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביツ**, פ"ד נת(6) 776 (2005) (להלן: "ענין בורוביツ"), ל-בג"ץ 841/19 **מדינת ישראל נ' בית המשפט המחוזי בתל אביב** (8.4.2019); ול-בש"פ 6507/09 **קצב נ' מדינת ישראל** (13.9.2009) ו-בש"פ 9849/06 **קורומל נ' מדינת ישראל** (1.1.2007).

באי כוח המאשימה הוסיף כי "לרוב ראיון עד נערך לאחר סיום החקירה ובסימון למתן העדות, אולם ההחלטה הירה באפשרות של ראיון עד על פני שלבים נוספים בהליך הפלילי", והפנו ל-בש"פ 6507/09 הנ"ל ביחס לראיון עובר להגשת כתב אישום; ל-ע"פ 840/79 **גבריאלי נ' מדינת ישראל**, פ"ד לה(2) 371 (1981)(להלן: "**ענין גבריאלי**") ביחס לראיון עד תוך כדי עדותם במקרים שבהם הופסקה עדותם והמשכה נקבע למועד אחר; וכן ל-ע"פ 81/81 **אהרוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד לז(1) 673 (1983) (להלן: "**ענין אהרוני**") ול-ת"פ (מח' חיפה 09-10-2010-11700 **מדינת ישראל נ' חיר** (23.3.2010) (להלן: "**ענין חיר**") ביחס לרענון שהתבצע לאחר שנסקרה העדות הראשית וטרם החלה החקירה הנגדית.

עוד הפנו באי כוח המאשימה להנחיית פרקליט המדינה שכותרתה "ראיון עד" (מספר 7.13) בסעיף 28(4), שם צוין כי במקרים חריגים שבהם **"החקירה הנגדית או המשכה נדחו לישיבה אחרת"**, יהא רשאי התובע להציג לעד את פרוטוקול עדותם - הראשית והנגדית - לפני המשפט ועד צאת מבלי Shiruen את זכרונו באופן אקטיבי, אלא באופן עצמאי ומבליל שיקיים כל שיח נוספת עם העד ובלבד שיודיע על כך לשניגור ולבית המשפט מראש.

לסיום הوطעם כי "במקרים בהם מתבקש בית המשפט לערוך ראיון עד לאחר תחילת חקירתו הראשית, שוקל בית המשפט מגוון שיקולים, כאשר עיקרם הוא השלב בו מתבקשת הבקשה ופרק הזמן שעדין לחלוף בין הישיבות".

7. ביום 9.11.20 הגישו עו"ד אביה כהן ועו"ד נירה שבב, ב"כ **נאשמים 3 ו-10** (בהतאמה), "בקשה דחופה לקביעת דיון ותגובה הסניגוריה לבקשת המאשימה להציג לעד המדינה פרוטוקולים וחקירותו במשטרה".
בפתח הבקשה צוין כי הסניגוריה **"מתנגדת להציג כל חומר חקירה לעד המדינה א.א. לא זו אף זו הסניגוריה אף מתכבד להודיע לבית המשפט הנכבד כי הינה מתנגדת לעדותם של עד המדינה א.א. בחקירה ראשית"**. בנסיבות הבקשה נטען כי "שעה שהעד מצוי בעיצומה של חקירה נגדית, לא ניתן, על פי דין, להחזירו לחקירה ראשית. **ניתן היה לחקור את העד בחקירה ראשית רק בתיק החדש שהוגש בפרשה, אך שעה שהמשיבה בחרה לעתור לאיחוד משפטים, ברוי שלא ניתן על פי סדר הדין הפלילי להחזיר את העד לחקירה ראשית, שעה שהינו מצוי בעיצומה של חקירה נגדית... לאור הנימוקים המפורטים לעיל הסניגוריה עותרת לבית המשפט הנכבד להורות על המשך חקירתו הנגדית של עד המדינה ומתנגדת לעדותם של העד בחקירה ראשית.** ברוי כי לאור עמדת ההגנה... הרי שההגנה מתנגדת לבקשתו של ב"כ המשيبة... אין התנגדות לאור חלוף הזמן כי הפרוטוקולים של הדיונים בבית המשפט יועברו לעיינו של עד המדינה על ידי הרשות להגנת עדים בכדי ליעיל את ההליך... הסניגוריה מתנגדת לכל שיח של ב"כ המשيبة או מי מטעמו או גורם חקירותי אחר או הצגת כל חומר אחר לעד המדינה".

כמו כן, עתרו באי כוח הנאים 3 ו-10 "להורות כי עדותם של ב.ב. אינה קבילה במשפט", וזאת כיוון ש**"מדובר בהסכם חסר תקדים עם נאשם שהפרק לעד מדינה במהלך משפטו"**. עסקנן בסיטואציה בלתי ראייה בעליל, שאף אינה מותרתה בהנחיות היוזץ המשפט למסירה ברגע דא... אם לא די בכך, הרי ש-ב.ב. הינו נאשם במשפט אשר אינו יכול להעיד נגד נאשמים אחרים בטרם יסתים משפטו. בנסיבות אלה לטענת הסניגוריה, עדותם של ב.ב. אינה קבילה כנגד יתר הנאים, ובמיוחד עתה, שעה שאוחדו התקיקים לבקשת המאשימה".

לבסוף, נטען כי הראיות מהתיק פורסמו בכתבה בתוכנית הטלויזיה "זמןאמת", וכי "מדובר בהפרה בוטה של חוק הסוביידיצה כאשר קצין משטרה בכיר התראיין בפנים גלוויות בכתבה". עוד נטען כי פרטיו של עד המדינה פורסמו והוא אף התראיין בכתבה. הסניגורים הפנו בהקשר זה ל-תפ"ח (מרכז) 31559-07-17 **מדינת ישראל נ' לביא** (5.4.2020) ועתרו "להורות למשיבה להודיע לבית המשפט מי התראיין לказיני המשטרה להתראיין לכתבה ולפרסום

ברבים את הריאות, תוך הפרת הסוביידיצה, ופגיעה אונושה במראיות פני הצדק".

לבסוף נטען כי "התנהלותם השערורית והבלתי חוקית בעיל של רשות האכיפה בעניינו, מקיים 'הגנה מן הצדק' ... ומצדיקים את ביטול כתוב האישום".

8. ביום 20.11.20 הגישה עו"ד מيري פרידמן, **ב"כ נאשם 4**, "בקשה למנוע עדותם של העדים א.א. וב.ב. על דוכן העדים".

הסניגורית עטרה "למנוע את עדותו הקרובה של א.א. על דוכן העדים, כאשר עדותו נוגעה בשיבוש וזיהום ידועים מראש ואין זה ראוי שבית המשפט הנכבד ייכיר' עדות זו ויתן יד לזיהום ההליך [ה] משפטי."
המדובר במקרה קיצוני, שאין לו אח ורע, של 'השלמות חקירה' (הגדרה של עו"ד רוסו מטעם המאשימה) בפועל המדובר בהՃת עד, בהכוונה של עד, בשיבוש וזיהום קיצוני של הליך החקירה) שהתבצעו בזמן שהעד מעיד על דוכן העדים, תוך שהוא נחקר שוב על אותם דברים בבדיקה עליהם הוא העיד. כמו כן,
מתבקש למנוע עדותו של ב.ב. (שבהיותו אחד הנאשמים נכרת עימיו הסכם עד מדינה). ב.ב. מסר הודיעתו לאחר שקיבל לידי את חומר החקירה, ישב על ספסל הנאשמים ושמע את עדותו הראשית של א.א. .. בנוספ', ישב ב.ב. באותו בית מעצר, באותו אגף יחד עם נאשם 4, במשך למעלה משנה, ושמע מהנו מפורטות את קוו הגנתו. עדותו פוגעת פגעה אונושה בהליך משפטי תקין ובהגנתו של הנאשם".

בנימוקי הבקשה הוטעם, בין היתר, כי "מלכתחילה, היה על המאשימה לצרף את העובדות החדשות בפרשנה על דרך של בקשה לתקן כתוב אישום ולא על דרך של הגשת כתוב אישום נוסף ואז לבקש לאחד את כ. האישום. ההליך בו נקבעה המאשימה הינו הליך טקיי שמטרתו לטשטש את העובדה כי עד המדינה א.א., שהעד כבר בבית המשפט, נחקר שוב, מחודש באופן שיבש את החקירה וזיהום אותה, וזאת בחוסר תום לב ובמידך". עוד נטען כי "אין המדובר בהשלמות חקירה' על עניינים בהם לא מסר העד א.א. את גרטט...
החקירות התמקדו בחזרה על כל העובדות עליהן כבר העיד ארוכות. המאשימה החליטה לשלווח את העד א.א. לחקרות מזויפות במטרה לשבש את עדותו, להכוונו ולזהם את ההליך המשפטי. זהו מקרה קיצוני ביותר, בו ציריך בית המשפט למנוע עדותו של העד (שכבר העיד) על מנת לא לאפשר ולתת יד לזיהום ההליך המשפטי".

ביחס לעדותו של ב.ב. ציין, בין היתר, כי "עדותו נוגעה מראש, מידיעותיו את כל החומר וגרסאות כל העדים בתיק".

לסיכום, ציין כי "לאור האמור לעיל ולאחר העובדה כי מדובר במקרה קיצוני בו צריך בית המשפט להתעורר ולמנוע זיהום ההליך המשפטי ופגיעה בהוגנות ההליך, מתבקש בית המשפט למנוע את עדותם של א.א., ושל ב.ב., וזאת על מנת שלא לאפשר לזהם את ההליך המשפטי".

9. בתגובהו בכתב של **ב"כ נאשם 2**, עו"ד איתן כהן, מיום 20.11.20, ציין כי המשפט "מצוי בנקודת מבטו של חקירתו הנגדית של א.א., ואף קוו ההגנה המתבהר לא.א. ולモותב נכבד זה, וזאת אנו למדים, מתשובותיו לחקירה, מתגבותתו הבלתי נשלחות, עד כדי התראה לפי פקודת ביזון בית המשפט... מותב נכבד זה ביום 30.9.20 קבע מספר איסורים הנוגעים לא.א. וחלים על המאשימה... תוך איזון ושמירה על זכויות הנאשמים, ומצוות הפגיעה בהם. בעת, המאשימה מבקשת לעורר על החלטה זו בפניו אותו מותב... לא השתנה דבר מאז מועד ההחלטה... וכמוובן שככל שמותב זה יערת לבקשתה, איז איזון של בקשה האיחוד יופר ויקראס. המשיב 2 מבhair, כי הוא מתנגד נחרצות לבקשת המאשימה, וזאת מהניסיונות 'על קצה המזלג' המפורטים לעיל, ומינימוקים נוספים כבדי משקל, אותם נבקש לפרט ולהציג בפני ביהם"ש הנכבד ועל [כן]

מבקש בזאת לקבוע מועד לדין בבקשתה.

10. בתגובה ב"כ **נאשם 8**, עו"ד גלאון קפלנסקי, מיום 20.12.12, נכתב, בין היתר, כי: "דרישתה של המאשימה לערנן את עדותו של עד המדינה א.א. באמצעות חקירתו הראשית בבית המשפט וכן חקירותיו במשטרה אשר נגבו במסגרת החקירה החדשה, מהויה פגיעה אנושה בזכותו של הנאשם להליך הוגן, בניהול התקיק ובהגעה לחקיר האמת... עיון בפרוטוקולים ובחקירותיו במשטרה על ידי עד המדינה, מעלה חשש אמיתי כי הכנותו של העד תהוו פגעה מהותית באמינותו ובחקירתו הנגדית, שכן יהה עורך לתרחישים וטענות שלולות לסתור את עדותו". עוד צוין כי "לא ניתן לבצע רענון זיכרון עד מדינה [כאשר] הוא מצוי בחקירה הנגדית, לא בכדי אסר בית המשפט על התביעה ליצור קשר עם עד המדינה וזאת למונע הכוונה והדרכת העד. אף יש לזכור כי עד המדינה נחקר בחקירה נוספת לחוק, זאת כאשר הוא מצוי בחקירה הנגדית וכאשר היה שנמסרו כבר, קרי העד כבר עבר 'ריענון' בגין לחוק, זאת כאשר הוא מצוי בחקירה הנגדית וכאשר היה אסור לחוקר המשטרה ליצור עמו קשר על מנת לשמר על שרירות עדותם. העובדה כי בית המשפט אפשר איחוד משפטים, לא מאפשרת] למאשימה לשפר ראיותיה, בדרך של הכנות עד המדינה בשנית לעדותו". כן הוטעם כי: "הטענה של המאשימה לפיה הופסקה עדותו של עד המדינה לפני 8 חודשים לא יכולה להוות טענה המצדיקה רענון חוזר של עד המדינה, שכן באיזון האינטרסים [ה] ראוי להעדיף זכויותו של הנאשם להילך משפטי הוגן לבין זכותו של עד המדינה לריענון זכרונו...".

11. ביום 13.11.20 ניתנה **תגובה המאשימה** לתשובות ב"כ הנאים וציינה לגבי תשובתם של עורכי הדין כהן, שגב ופרידמן כי "הנה חמורה, לא ראוי, מנוטקת לחייב מוחלטות בית המשפט ומלאת האשמות פליליות חמורות ביותר, ללא כל שחר, כלפי ב"כ המאשימה... מדובר בתנהלות חמורה, מסוכנת ומסכנת, לאอาทית מכפישה ומשחרה כלפי המדינה כלפי פלילי המתנהל נגד נאים בתיק חמור ביותר על כל המשמע לכך".

לגוף של עניין, **ביחס לטענת ב"כ נאשם 2** שהחקירה הנגדית מצויה בעיצומה, הפנתה המאשימה לפסקה 48 בהחלטה על האיחוד. כמו כן, נטען כי המאשימה לא מבקשת לעורר על ההחלטה המותבת, כיוון שהתבקשו דברים שונים לחייב מוחלט שנקבע לראיין או להcin עם עד המדינה את חקירתו הראשית.

ביחס לעתירה ב"כ נאים 3 ו-10 שלא להזכיר את א.א. לעדות, נטען כי בהחלטה על איחוד המשפטים נקבע כי עד המדינה, א.א. יוחזר לדוכן העדים ויעיד על האישומים שנוספו בחקירה הראשית ולאחר מכן תימשך חקירתו הנגדית". הודגש כי מדובר בחילת ביניים בהילך פלילי, אשר עליה אין ערר. עד נטען כי "מייצגו הקודם של נאים 3... וכן לעו"ד שגב, ב"כ של נאים 10, ניתנה אפשרות להתייחס לנושא זה במסגרת בקשה איחוד המשפטים של המאשימה... לעו"ד כהן ולעו"ד שגב אין כל הזכות מוקנית להזכיר ולטעון בנושא בו החליט בית המשפט נכבד זה... המאשימה דוחה מכל וכל את טענותיהם של הסניגורים ביחס לאי חוקיות החקירה החדשה או השלמת החקירה שבוצעו, כמובן, בהתאם לדין... יתכבדו עורכי הדין כהן ושבב ויפנו את המאשימה ובית המשפט הנכבד להנחיות של דעתן [כך במקור] המאשימה פועלת **בגינood** אליהן, טרם תוכל המאשימה להתייחס כלל לדברים".

באשר לעדותו של ב.ב. צוין כי "ראשית - החלטתו של הנאשם להופיע במהלך ההליך עד תביעה/עד מדינה אינה תקדים ולו כמעט. שניית - גם נושא זה נדון במסגרת ההחלטה של בית משפט נכבד זה מיום 30/9/20 [ראו פסקה 51 להחלטה]... החקירה החדשה והשלמת החקירה בוצעו בהתאם לדין ולא הסביר מדוע 'לטענת הסניגוריה' יש לסביר אחרת".

ביחס לטענה בדבר עבירה על כלל הסוביודיצה צוין כי "לא ברור למאשימה מדוע הופנתה הטעונה כלפי המאשימה שלא נטלה חלק בתוכנית זו או אחרת וזאת ככל מבי ליידרש לתוכן הנטען. הסניגורים ביקשו לטען בנושא זה טענה של הגנה מן הצדוק אולם... טענות אלו היו צריכות להיטען עד ליום 20/10/18 וזאת מבי ליידרש למופרכות הטענה".

ביחס לטענות ב"כ **נאשם 4** הפנייה המאשימה לסעיפים הרלוונטיים בהתייחסותה לטענות נאים 3 ו-10.

12. במהלך הדיון בבקשתה, שהתקיים במעמד הצדדים ביום 18.11.2018, חזרו באי כוח הצדדים על הטיעונים שהעלו בכתב, והוסיפו, בין היתר, את הדברים הבאים:

ב"כ נאשם 2, עוזי שורר, חזר על התנגדותו לביקשת המאשימה וטען "שקדום כל העד [א.א.] צריך להגיד שהוא לא זוכה, ולא שחבריו ינקוט במשנה זהירות שהעד יבוא והוא מסודר וזכור". ב"כ נאשם 2 הוסיף שככל שיתאפשר לעד המדינה לעזין בפרוטוקול "אבקש עיכוב ביצוע, בשים לב לשני דברים, לא התקדים דין לפי 144, לא ענינו לכתב האישום, ועוד לא נתענו הטענות המקדימות. ומשכך אדוני, זו אינה החלטת בניים".

ב"כ נאשם 3, עוזי אבי כהן, טען כי "לגביו א.א. ... לא מכיר תקדים שעדי מצוי בחקירה נגדית, מפסיקים את החקירה והוא עובר לחקירה ראשית... הם בחרו בטקטיקה לבקש לאחד את המשפטים ואין להם להלן אלא על עצמן".

עו"ד כהן חזר על הטענות שהעלתה בכתב בעניין החקירה החדשה והוסיף שהיא אסור למשטרת ישראל ולתביעה לפנונות לעד המדינה ולבצע חקירה בשעה שהוא מצוי בחקירה נגדית. נטען כי מדובר בעבירה של שיבוש הליכי משפט ושל הטרדת עד ולא בכדי המאשימה לא בקישה את רשות בית המשפט לבצע השלמות חקירה.

לגביו ב.ב. נטען כי "לא מצאנו תקדים... שנאשם במשפט יווש כנאשם, משוחח עם נאים אחרים, משוחח עם סניגורים אחרים במהלך המשפט, שומע עדות של עד מדינה בחקירה ראשית, שומע את העדות של עד המדינה בחקירה נגדית, אז מאחורי גbm של הסניגורים ומאחורי גבו של בית המשפט מנהל מומ"ם עם המדינה... וחותם על הסכם, אנו טוענים זהה לא חוקי... לשאלת בית המשפט האם הסניגור מבקש להפנות להנחייה ספציפית של הייעוץ המשפטי לממשלה, אני מшиб שבנהחות של הייעוץ המשפטי לממשלה יש התייחסות לחתימה על הסכמי עדי מדינה עד הגשת כ. אישום, יש חסר ולקונה לגביו אפשרות לחתימה על הסכם עד מדינה לאחר כ. אישום, וכך וומר בסיטואציה בזמן שמתנהל משפט מעיד עד מדינה המצוי בחקירה נגדית... המהלך הזה הוא מהלך שיש בו הגנה מן הצדוק, יש פגעה קשה בהגנות... המדינה רוצה להעיד אותו... היא יכולה להגיד כ. אישום חדש ושם לא להכניס אותו".

עו"ד כהן הוסיף כי פנה לפרקיות בבקשתה לדעת מדו"ע לא בוטל הסכם עד המדינה עם א.א., לאחר שבתיק החדש הסתבר שעדי המדינה שיקר והסתיר אישומים נספחים שביהם היה מעורב, וצין שהפרקיות לא התייחסו לפניו של עניין. הסניגור ביקש שבית המשפט ידרוש הסבר מהמאשימה.

ביחס להפרת הסוביודיצה הlein הסניגור על כך שניצב משנה בichb'l התראיין בטלוויזיה ועל כך שעדי המדינה א.א. התראיין שם בפניים גלויות עם שמו וזהותו.

ב' נאשם 4, עו"ד מيري פרידמן, טענה, בין השאר, כי "... מדובר בעוני בדברים חמורים מאד שעשתה המאשימה, למשה יש כרוניקה של זיהום שהוא ידוע מראש, כאשר אסור לחקור עד במאזן עדו... ואם כבר נחקר איז הדבר היחיד שהיה מותר לשאול אותו זה מה עוד יש לך להוסיף, או האם יש לך מה להוסיף, מעבר למה שמסרתת... העד א.א. לא נחקר על שום חומר חדש... אולי שתיים או שלוש שאלות היו לא הקשורות לחקירה הבודמות". לפניו שהוגש כ. האישום הראשון, נחתם הסכם עד מדינה עם א.א. והוא מסר חקירות מפורטות מאד על כל מה שידעו לו... איך הוא יכול להישלח לחקירה נוספת נספנות כשייש ציפיה שהוא ידע מעבר لما שאמר, ואם הייתה למאשימה ידיעה שהוא סטיר דברים או ששית בדברים, הרי שהיא צריך לבטל אותו את ההסכם... המאשימה עלתה על פטנט, נשלח אותו לחקירה משלימות ונקרה לזה השלמת חקירה ושם נקבעו אותו ונראה לו את כל שאר הדברים. זה עשה אדום מראש ובזדון, תוך שימוש בכוח שיש למאשימה, באופן שביעני הוא לא חוקי". בעניין זה הפנתה הסניגורית ל-בש"פ 8104/08 **מדינת ישראל נ' סריאנו** (26.9.2008). עוד צינה כי "... גם הבקשה של חברי עכשו לחתן לו לעין בפרוטוקולים של עדותו הראשית רק מחזקת את הטענה... אם הוא מעיד עכשו על דברים חדשים, למה הוא צריך להזכיר במה שאמר שהיה בכלל ישן ולא קשור?". בהמשך הוסיפה הסניגורית: "אבקש למנוע את העדות שלו [של א.א.], ואם לא, אבקש מהמאשימה להציגו שהעד א.א. נחקר רק על חומרים חדשים, היא לא תוכל להציגו על זה, כי הסתבר שהוא נשאל 98 אchosים על מה שנשאל כאן kali על כ. האישום הישן".

כמו כן טוען כי "לענין ב.ב. ... מדובר בנאשם שישב על ספסל הנאשמים וקיים את כל החומר, שמע את העדות של עד המדינה הראשון, אין כל יכולת אפילו מדעת לדעת... מה עכשו מזכרונו אונטוני ומה מהה ששמע בבית המשפט ומחומר החקירה שקיבל. בנוסף, לגבי נאשם 4 שהוא לא הכיר לפני... הוא מיום מעצמו ישב איתו ביחד באותו מקום בבית המעצר, במשך 15 חודשים, כאשר נאשם 4 מפרט בפניו את כל קוו הגנתו".

ב' נאשם 6, עו"ד סאני שייקס, התנגדה אף היא לבקשת המאשימה וטענה, בין היתר, כי: "חברי עו"ד רוסו אמר שהוא לא רוצה לדבר איתו... אלא רק לראות את הפרוטוקולים זה בדוק אותו הדבר... גם ההפניות להנחיית פרקליט המדינה, חברי הפנה לסעיף 28.4 לגבי ראיון עד, הכוורת של הסעיף זהה היא ראיון עם העד במהלך עדותו, אבל עד המדינה א.א. הוא לא במהלך עדותו, הוא סיים את עדותו בתיק הראשון, ועכשו הוא צפוי לעלות ולהעיד בחומרים החדשניים... אין שום סיבה שבulosם אנחנו ניתן יד לזיהום העדות שלו ונראה לו את הפרוטוקולים של החקירה שהוא כבר ביצע, של העדות שכבר נתן... כשבית משפט קבע מה שקבע, לא עשה את זה לצורך הנראות. אסור שעדי המדינה ייצור קשר עם הפרקליטות וייחס לדברים שהוא כבר אמר, ירענוו את זכרונו לדברים שאמר, או יערכו מקצת שיפורים. זו התכליות של החלטת בית משפט, והתכליות נמקחת אם בית משפט קיבל את הבקשה להתרן לו לעין בהודעות במשטרה ובפרוטוקולים, לא חושבת שחלף זמן רב מאז נתן עדות במשטרה".

ב' נאשם 7, עו"ד משה סוחמי, התנגד אף הוא לבקשת המאשימה והטיעים, בין היתר, כי: "אנו מוצאים שוני מהותי בין אמרותיו של עד המדינה א.א. ... החקירה החדשה, לבינו עדותו בבית משפט... לא רוצה לרמזו לכולם, אבל יהיה מי שיסבור שירצו לישב את שני הדברים האלה... זה פוגע בטענת התביעה אם הדברים לא מתישבים ביחד". עוד טוען כי "אין החלטה אחת שהתירה לתביעה לרענן עד לאחר שהחל בחקירה נגדית, אשמה לשימושם אם יש פס"ד אחד זהה". הסניגור הוסיף וטען כי המאשימה מבקשת לשנות את החלטתו של בית המשפט עלஇיחוד המשפטים מיום 30.9.20, וכי אף בהנחיות פרקליט המדינה אין התייחסות לרענן עד לאחר שהחל את חקירתו הנגדית: "כל עוד לא הchallenge החקירה נגדית הוא צודק, 10 חודשים חלפו ורוצים לרענן - אבל ברגע שהחלה החקירה נגדית... הוא נחקר שלוש חקירות ארוכות מהבוקר עד הערב, אנו קצת בבעיה עם זה". כמו כן, "החקירה

של העד זהה נגבו האחونة לפני פחות מ-4 חודשים, לא מדובר על 10 חודשים ולא על שנה... העד לא צריך להעיד כאשר מול העיניים שלו עומדת חקירותו במשטרת או מה שאמר קודם בבית משפט, הוא צריך להעיד לפחות מיטב זכרונו ואם הוא לא זכר הוא צריך להגיד לא זכר, אז לטעמך יש חקירה חוזרת והוא יכול לרענן בחקירה חוזרת, העד עוד לא נתן ראשית על הדברים החדשניים".

ב'כ נאשם 8, עו"ד גלאון קפלנסקי, ציון, בין היתר, כי "המטרה של עד מדינה, לבחון את מהימנותו, יש להם אינטרס מובהק לשקר, ואdonyi יודיע את זה ואנו צריכים לעזור לעשות משפט, הסיטואציה שираה את כל הפרוטוקוליםמאפשרת לו לתקן סתיות בין דברים שאמר - היעתרות לבקשת תהווה פגעה גדולה בהגנה, לבחון את אמינותו, אני סבור שגם החקירות הנוספות במשטרת han כשל ובודאי הסיטואציה שבה יקרה את עדויותיו בחקירה ראשית".

ב'כ נאשם 9, עו"ד שחר צחצuni, טען, בין השאר, כי: "זה תקדים, זה תקדים רע, בחיים לא היה שימושו שיושב בספסל הנאשימים, גם במסגרת הליכים חסויים וגם במסגרת שיחות בצד אחד, בסופו של יום מגיע עד מדינה והמדינה משלם לו כסף".

ב'כ המאשימה, עו"ד גיא רוסו, הגיב על טענות הסניגורים וחזר על בקשתו. הוא טען כי חלק מהסניגורים ניצלו את התגובה שננתנו לבקשתו על מנת לפתח מחדש שלגביהן כבר ניתנה על ידי בית המשפט החלטה ביום 30.9.20.

ב'כ המאשימה הlion על האופן שבו טענו חלק מהסניגורים: "נעשה כאן דבר שבעניינו, כבג' דין' ישראל, אל מול כמהות לא מבוטלת של נאשימים באישומים חמורים לכואורה, נאמרו דברים מזעזעים, דברי בעל על המאשימה, דברים שלא אמרו להיאמר בבית המשפט, בודאי לא לפני מותב זה... ההאשמות החמורים שננטענו כלפי המאשימה בעבירות פליליות, אין מבוססות על שום דבר, ככל שיש חשד או ראייה, ואני אומר זאת לבית המשפט ולזוני הנאשימים, לעבירה פלילתית שבוצעה על ידי המאשימה, אני מבקש שייפנו למשטרת. שלא יכפשו ושלא יגעו בשםם הטוב של ב'כ המאשימה, כפי שהם מצפים שכן יעשה לגבים על ידי המאשימה. יש גבול לחוסר אחריות".

לוגוף של דברים טען ב'כ המאשימה כי "... למאשימה אין ידיעה אם א.א. זכר את הדברים שמסר או לא, והסיבה העיקרית שעומדת מאחורי הבקשה שלנו היא דוקא יעלות הדיון. האפשרות האחרת היא שכש-א.א. יחוור בחקירה ראשית כפי שבית המשפט קבע, והוא לא יזכיר את הדברים, אני אאלץ לרענן אותו על הדוכן, דבר שיגוזל זמן מיותר".

לעמדת ב'כ המאשימה, במסגרת הבקשה מבקשת המאשימה להוציא לפועל את החלטת בית המשפט, בעניין איחוד המשפטים.

ב'כ המאשימה הוסיף כי "הנחיית פרקליט המדינה מספר 7.13 בסעיף 28.4 בעמ' 7 קובעת שפרקלייט יכול לרענן עד גם לאחר חקירתו הנגדית, כשעובד פרק זמן עד לחקירתו הנגדית. אך זה לא מה שנטבקש, כי הרעיון הוא לא על מה שהוא נחקר בנגדית, אלא על הראשית שלו".

ביחס לטענותיו של עו"ד אבי כהן לגבי התנהלות המאשימה, הouterם כי מדובר בטענה מנהלית שהמדינה פועלת בגין החלטות פרקליט המדינה, אך הסניגור לא הפנה להנחייה ולא פירט כיצד פעולה המאשימה בנגדות לחוק.

כיוון שהחקירה שנפתחה - נפתחה על אירועים אחרים. עוד נטען כי אין חובה לעדכן את הסגנורים ואת בית המשפט שנפתחת חקירה חדשה. הנפקה הוא - הودעה על כך הייתה משבשת את החקירה. עוד צוין כי "השלמת החקירה והחקירה החדשה בוצעו על פי כלל האישורים והכללים, על פי הפסיקה".

ביחס להעדים של העדים א.א. ו-ב.ב., הפנה ב"כ המאשימה לתגובהו שבכתב והוסיף כי: "לו יכולתי להיכנס לחומר הרואיות לפני בית המשפט, הייתה מבהיר מדויק לומר בטענה שאין לה בסיס, עדותו של ב.ב. לא זההה, הוא לא דבר על חסינו של אף אחד או על דברים שהוא קלט בדיון, עיון בחקרותיו כשהוא יעד בעתיד יעלה זאת, لكن אני יכול להיכנס למהות ולהוכיח לבית המשפט מדויק אין דבר וחצי דבר לגבי טענותיו גם לגבי א.א. וגם לגבי ב.ב. וכן לגבי אופן החקירה של א.א. ומה ששאל, אני לא אחשוף בפני בית המשפט עדות, לפני שהוא יעד אותה".

13. בסיום הדיון ניתנה החלטה שלפיה הסגנורים רשאים להשלים תגובתם עד ליום המחרת, דהיינו עד ליום 19.11.20.

14. בהשלמת טיעון של ב"כ נאשם 3, עו"ד אבי כהן, מיום 19.11.20, נטען כי ב"כ המאשימה לא השיב לגופם של טיעוני הסגנוריה". עוד נטען כי "מצופה היה שהמאשימה תשיב לבית המשפט הנכבד: א. באיזה תאריך החליטה לנהיל מומ"מ עם ב.ב.... וממי התיר התנהלות פסולה זו. ב. מדויק לא פנתה המאשימה לבית המשפט הנכבד וביקשה את רשותו לבצע השלמות חקירה עם א.א. המצוי בעיצומה של חקירה נגדית... ג. האם ניתן... במהלך חקירתו הנגדית של עד המדינה א.א. לנהיל מומ"מ עם ב.ב. השותף לנאים האחרים בקשר ההגנה, בשיחות החסויות עם סגנוריהם וכו'...".

15. בהשלמת הטיעון של ב"כ נאשם 2, מיום 19.11.20, צוין תחילתה כי "השיקול המרכזי לעניין הכרעה בשאלת האם לאחד דיונים נועז בסעיף 90 לחס"פ, הינו 'יעילות דין', שיגרם לנאים עקב האיחוד... עוד טרם ניתן מענה לכתב האישום המאוחד, כבר נגרם יעילות דין לנאים 2...".

לגוף של עניין נטען כי "לעד המדינה א.א. נערכה השלמת חקירה ולא חקירה חדשה כפי שהוזכר ע"י המאשימה... למדים אנו מדברי ב"כ המאשימה, כי הסיבה הנעוצה בבקשתו היה ייעילות הדין... אנו ערים לערך של זמן שיפוטי אך עם זאת הוא איננו שקל כלל ועיקר לסכנות האורבות בהציג הפרוטוקולים לעד המדינה ולפגש שכזה ולתוצאות הרטסניות... מה גם שלענינו המימוניות של בימ"ש נכבד זה יש יתרון לבחור את הדרך שבה יעשה הריענון לעד... ייעילות הדין והזמן שייגזל" בריענון אינו שקל להגנת הנאים, יעילות הדין והזכות לניהול משפט ולהילך הוגן". עוד נטען כי "ב"כ עד המדינה א.א. אינו מקובל על הח"מ מפה את כך שאינו כפוף לאיוסרים, הגבלות וביקורת, ואף אינו מזמן לחקירה נגדית לברר מה היה או נאמר בשעת מסירת הפרוטוקולים המבוקשים והחקירות". לבסוף הודגש כי: "הצורך לריענון קם מחלוקת הזמן, לדברי התובע, יש לעשות הבדיקה ולבדק מי הגורם לחולף הזמן, ולצד זה מבוקש לאפשר לנציג ההגנה להיות נוכח בראיון, הרי חקר האמת כאן על הפרק".

16. ב"כ נאשם 4, עו"ד פרידמן, ציינה בהשלמת הטיעון מיום 19.11.20, בין היתר, כי "המאשימה לא gibba לגוף של עניין... יובהר, שום אישור מגורם בפרקLIMITOT לא יכול להכשיר חקירות חוזרות של עד על מה שכבר העיד ומסר גרסאות... בזמן שמעיד הוא בבית המשפט... תשובות ממין 'קיבלו אישור' אינם".

מהוות תגובה לטענות אלו. אין אפשרות בחקוק להכשיר שיבוש, הדחה והכוונה של עד...".

17. **בתגובה המאשימה** מיום 22.11.2022 להשלמות הטייעון דלעיל מיום 19.11.2020, ציינו באי כוחה, בין היתר, כי טענותיהם של נאשימים 3 ו-4 הינם מחזר הטענות שהועלו בכתב ובעל-פה, היוצאות כנגד תוכן ההחלטה על האיחוד.

ביחס להשלמת הטייעון של נאשם 2 נטען כי "עד המדינה א. א. נחקר במשטרת ביחס לאירועים החדשניים, כאשר בהמשך ולאחר קבלת האישורים המתאימים, נשאל שאלות במסגרת השלמת חקירה"; כי "עו"ד רט [ב"כ עד המדינה א.א.] הוא הכתובות החוקית והליגיטימית למסירת מסמכים אל עד המדינה א.א."; וכי "אין למאשימה כל דרך להגביל ביחס לבקשתה להיות נוכח בראיוון, מעבר להtanegך לכך נהרצות".

ביחס לטענותיו של נאשם 3 הפנתה המאשימה שוב לסעיף 28(4) להנחת פרקליט המדינה, המאפשרת לעמדתה "מצגת פרוטוקולים של חקירה ראשית (ונגדית) לעד אשר חקרותו הנגדית החלה".

דין והכרעה

18. אצ"נ כבר עתה כי **לאחר שבחנתי את טענות באי כוח הצדדים, בכתב ובעל פה, החלטתי לדחות את כל הבקשות, דהיינו הן את בקשה המאשימה והן את כל הבקשות דלעיל של הסניגורים, כפוף לאמור בהמשך ההחלטה.**

להלן אbare ואנמק את ההחלטה, לפי סדר הבקשות, תחיליה לגבי בקשה המאשימה.

בקשת המאשימה

19. אשר לבקשת המאשימה, **באי כוח המאשימה** נסמכים, בין היתר, על האמור בסעיף 28(4) להנחתה (מספר 7.13) של פרקליט המדינה בעניין "ראיוון עד", שלפיו "תובע ימנע מלראין עד לאחר תום חקירותו הראשית. יחד עם זאת, במקרים שהחקירה הנגדית או המשכה נדחו לשינה אחרת, הרו שלקראת אותה ישיבה תובע רשאי להציג לעד את פרוטוקול עדותו (ראשית וגם נגדית), לפני המשך עדותו, כדי שיוכל לרענן זכרונו באופן עצמאי ומבלתי שיקיים כל שיח נוסף עם העד, ובלבב שיזודיע על כך לבית המשפט ולסניגור מראש. הוועדה צוז יש למסור, ככל הנינתן, כבר במהלך הדיון שבמסגרתו נקבע דין המשך לחקירה הנגדית". כמו כן, נסמכים באי כוח המאשימה על החובה, שהוכרה בפסקה של בית המשפט העליון, להכנין עד לחקירה ראשית ועל חלוף הזמן של חודשים רבים מיום סיום חקירותו הראשית של עד המדינה א.א. בתיק הראשון ושל חודשים נוספים מיום סיום השלמת חקירותו במשטרת.

20. כאמור, **באי כוח הנאשימים** מתנגדים לבקשת המאשימה, מהニומוקים המפורטים לעיל.

21. אומנם, **הנחות פרקליט המדינה** אינן מחייבות את בית המשפט ומעמדן הוא כשל הנחיה מנהלית [ראו למשל בג"ץ 6213/14 ארגן נ' משטרת ישראל, בפסקה 7 לפסק-דיןה של כב' השופטת ע' ברון(1.12.2016)]. את בתיה המשפט מחייבים אך ורק החוק והפסקה של בית המשפט העליון, לצד הנהלים של נשיאי בית המשפט העליון (בעבר ובהווה) ואת בתיה המשפט מנהחים ההנחות של מנהל בתיה המשפט.

22. **עם זאת**, אכן קיימת חובה על כל צד להוכיח את עדוי לחקירה ראשית; זכותו, אף חובתו, לרענן את זכרונו של העד על ידי הצגת הודעתו בחקירה ממשטרה לעיננו, לפני תחילת חקירתו הראשית [ראו למשל והשוו: **ענין גבריאלי**, בפסקה 5 בעמ' 375 לפסק-דין של כב' השופט י' כהן; **ענין בורוביץ**, בפסקה 61 בעמ' 846-845; **ענין חיר**]. אך, **ומכלל וחומר**, כאשר חולף זמן רב מאז החקירה ממשטרה ועד לחקירה הראשית בבית המשפט. כמו כן, יש מקום לשקלוח בחוב לבועל דין להציג לעד מטעמו את הפרוטוקול של תחילת חקירתו הראשית, לפני המשך החקירה הראשית, כאשר חולף זמן ניכר של מספר חודשים בין ישיבת החקירה ותאריך ההחלטה.

23. **אף על פי כן**, **בנסיבות המיעילות והחריגות של המקרה דין, והגם שחלפו חודשים רבים מאז הסתיימה** חקירתו הראשית של א.א. בתיק הראשון וחולפו חודשים אחדים מאז השלמת החקירה ממשטרה לגבי התקיך החדש - החלטתי כאמור **לדוחות את בקשה המאשימה**, וזאת בעיקר בשל **המשקל המצתבר של הטעמים הבאים**: א. העובדה כי חקירתו הנגדית של א.א. (בתיק הראשון) כבר הchallenge [ראו למשל והשוו: ת"פ (שלום קריית גת) 19/6 מדינת ישראל נ' סמורה (8.12.2019)]; ב. העובדה כי מדובר בהליך חריג של השלמת החקירה ראשית לאחר תחילת החקירה הנגדית - בעקבות איחוד המשפטים בתיק הראשון ובתיק החדש; ג. העובדה כי א.א. הוא עד מדינה, שכפידו עד מדינה הוא שותף לדבר עבירה אשר קיבל טובת הנאה ושל קר הוא חשוד על האמת (ובגין קר עדותו, כלל, טעונה סיוע); ד. העובדה כי לא חלפו חודשים רבים מאז נחקר א.א. במשטרה, במסגרת השלמת החקירה; ה. הרצון של מותב זה להבחין בין הדברים שהעד א.א. זכר ללא ריענון זכרונו, בעת חזרתו לדוכן העדים, ובין הדברים שהעד אינו זכר, הטעונים ריענון זיכרונו; ו. הרצון של מותב זה לבחון במסנה זהירות, בתום שמיעת הראיות, את שאלת מהימנותו של א.א. ואת משקל עדותו, בשל הנסיבות החריגות המתייחסות לעדותו, דהיינו - בשים לב לכך שהעד נחקר שוב ממשטרה לאחר שחקירתו הנגדית בבית המשפט כבר הchallenge וכן בשים לב לכך שבאופן חריג החלטתי, במסגרת ההחלטה על איחוד המשפטים, לאפשר את השלמת חקירתו הראשית של העד על ידי המאשימה (ביחס להשלמת החקירה ממשטרה) לאחר שהchallenge חקירתו הנגדית.

24. **עם זאת, מובהר בזה** כי אין בדוחית בקשה המאשימה כדי להעיד על קבלת טענות אלו או אחרות שהעלן חלק מהסניגורים, אשר "יחסו למאשימה חוסר תום לב, רצון להשפיע על העד ולהזכיר אותו, שיבוש חקירה ו'צעד טקי'" - בעצם השלמת החקירה ובעצם הבקשה להציג לעד א.א. את הפרוטוקולים של חקירתו הראשית ואת הודעותיו בהשלמת החקירה ממשטרה. כמו כן, יש לדוחות את טענת הסניגורים כי בקשה המאשימה מנוגדת לאמור בהחלטה על איחוד המשפטים, שכן סוגיה זו של **ההצעה הפרוטוקולים והודעות** לא.א., באמצעות בא כוחו של העד, לפני המשך עדותו במשפט המאוחד, **ambil'i** שבאי כוח המאשימה ישוחחו עם העד - כלל לא נdone בהחלטה על האיחוד.

25. **כלל, בהעדך** חשב סביר ו邏輯, "**אין חושים בכשרים**" [על ביטוי זה בפסקה, ראו למשל והשוו אל דברי כב' השופט ב' הלוי ברג'ז 73/66 **זמולון נ' שר הפנים**, פ"ד (4) 645, בעמ' 652 (1966), אשר אליהם הפנה גם כב' השופט (כתוארו אז) א' ברק ב-רג'ז 693/91 **אפרת נ' הממונה על מרשם האוכלוסין** במשרד הפנים, פ"ד מז(1) 749, בעמ' 772 (1993)].

כל וחומר - בשים לב **לחזקת תקינות המינהל, כל עוד** לא נסתירה [על החזקה האמורה, ראו למשל והשוו: ע"פ 1610/93 **אל-לטיף נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(5) 840, 837 (1997); רע"פ 1057/99 **טוראי יוחיב נ' התובע הצבאי הראשי**, פ"ד נ(3) 365, בעמ' 372-371 (1999); רע"פ 6904/01 **מוזס נ' מדינת ישראל**

(30.12.2001); ע"פ 3215/07 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 37 לפסק-דין של כב' השופט ס' ג'ובראן(4.4.2008); ע"פ 6328/12 מדינת ישראל נ' פרץ, בפסקה 38 לפסק-דין של כב' השופט ע' פוגלם (10.9.2013) (להלן: "ענין פרץ"); בש"פ 8762/18 שם טוב נ' מדינת ישראל, בפסקה 12 להחלטתה של כב' השופטת י' וילנאר(29.1.2019); בג"ץ 4922/19 נוה נ' מדינת ישראל, בפסקה 28 לפסק-דין של כב' השופט י' עמית (9.12.2019)].

במקרה דן, שמיות הראות במשפט אך החלטה, באי כוח הנאים לא הציגו כל ראייה המבוססת חשד סביר נגד באי כוח המאשימה בגין טענותיהם החמורות, וחזקת התקינות לא נסתרה (בשלב זה).

על כן, בית המשפט יצא מטען ההנחה כי בקשה המאשימה נובעת מהרצון הכן של באי כוח המאשימה למלא את חובותם בהכנות.א.א. להשלמת חקירותו הראשית, ללא כל מניע פסול שהוא - שלא כפי שמייחסים להם חלק מהسنגורים, כאמור ללא כל בסיס.

אכן, במצב הדברים הרגיל, היה מקום להיעתר לבקשת המאשימה להציג לעיון העד את הפרוטוקולים של חקירותו הראשית ואת הודיעותיו במסגרת השלמה החקירה במשפטה, בשם לב לחוף הזמן הרב מאז.

אף על פי כן, החלטתי כאמור לדחות את בקשה המאשימה, לנוכח החריגות של נסיבות המקרה דן והמשקל המציגר של הנימוקים המיוחדים שפורטו לעיל.

אומנם, כפי שבצדך צינו באי כוח המאשימה, דחיתת הבקשה תפגע ביעילות השלמה החקירה הראשית של א.א. ותאריך את זמן השלמה.

עם זאת, כידוע, **יעילות הדיון "אינה חזות הכל"**; ויעילות הדיון נדחתת מקום **שמולה ניצבים שיקולים**, זכויות ורכמים חשובים יותר, לרבות זכותם של כל הנאים להיליך ראי ולרבבות העורך של חקר האמת ותפקידי של בית המשפט לוודא כי לא יהיה עיות דין ולבחוון בסוף המשפט במסנה זהירות את שאלת מהימנותו של א.א. ואת משקל עדותו, במיוחד בנסיבות החריגות של העדות כפי שצוינו לעיל.

בקשת אחד הסניגורים

26. כזכור, כפי שפורט לעיל בטיעוני הצדדים, לפחות אחד מהسنגורים ביקש כי עד המדינה א.א. ימשיך מיד את חקירותו הנגדית, ללא השלמת חקירותו הראשית.
המאשימה מתנגדת בצדך לבקשת זו ונימוקיה עימה.

27. **כידוע, אין ערך על החלטות ביןיהם בהליך הפלילי**; וניתן לעורר על החלטת ביניהם רק במסגרת ערעור על פסק הדין.

28. בהחלטה על איחוד המשפטים פירטתי את היתרונות והחסרונות של איחוד המשפטים, שהתבקש על ידי המאשימה, וצינתי כי איחוד המשפטים אינו חף מחלוקות.

אף על פי כן, החלטתי, לאחר שניתנה לבאי כוח הנאים האפשרות להגיש על הבקשה לאיחוד משפטים, להיעתר לבקשתה וזאת לאחר שוכנעתי כי התקיימו שני התנאים המctrברים אשר בסעיף 90 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (לעיל ולהלן: "ח"ד פ") ובמיוחד לאחר שלא השכנעתי כי איחוד המשפטים יגרום עיוות דין למי מהנאשמים, הגם שהוא יגרום לתארכות המשפט המאוחד ולקשה להגנה.

ההחלטה על האיחוד הייתה פועל יוצא של **איזו** האינטרסים והשיקולים המנוגדים, כפי שפירטתי בהרחבה באותה החלטה.

אחד הקשיים העיקריים שעוררה בבקשת המאשימה לאיחוד המשפטים היה כי הבקשה הוגשה **לאחר** שהחלה חקירתו הנגדית של עד המדינה א.א. וקבלת הבקשה חייב את השלמת חקירתו הראשית **לגביה** חומר החקירה החדש, מושא התקיק החדש שאוחד; ומדובר במצב חריג מיוחד, שספק אם יש תקדים בפסקה.

עם זאת, כפי שהטעמתי בהחלטה על האיחוד, לא ניתן לאחד את המשפטים מבלתי להשלים את החקירה הראשית של א.א., טרם תימשך חקירתו הנגדית, **אם כי רק ככל שהשלמת החקירה הראשית תתייחס לשאלות הנוגעות מהשלמת החקירה ומהחומר החקירה החדש**. כזכור, בעקבות השלמת החקירה הוספו אישומים אחדים, מושא התקיק החדש, ונוסףו עוד שני נאים, מלבד הנאים מושא התקיק הראשון; וכן לא ניתן להמשיך בחקירתו הנגדית של א.א. מבלתי ניתן לאישמה להשלים את חקירתו הראשית **כל שמדובר בשאלות** (שאין מדרכות) הנוגעות לחומר החקירה החדש או הנוגעות ממנו. עם זאת, כזכור, במסגרת ההחלטה על איחוד המשפטים אסרתי במפורש על באי כוח המאשימה להזכיר את השלמת החקירה הראשית של א.א.; ואומר לעיל, אני דוחה גם את בקשה המאשימה להציג לעד א.א. את הפרוטוקולים של חקירתו הראשית ואת הודעתו בהשלמת החקירה במשטרה.

בקשת חלק מהסניגורים

29. **כאמור**, חלק מהסניגורים, וביניהם בעיקר עורכי הדין מيري פרידמן ובבי כהן, ביקשו למנוע את העדתם של עדי המדינה א.א. א-ב.ב.

לכך כਮון מתנגדת המאשימה ונימוקיה עימה.

30. **זכור**, **הסניגורים** נימקו את בקשtem זו, בין היתר, בעובדה שהחקירה הושלמה תוך כדי חקירתו הנגדית של א.א. ובעובדה ש-ב.ב. שמע את עדותו של א.א. והוא נוכח יחד עם נאים נוספים בהליך הגשור (שלא צלח) יחד עם נאים 4 באותו מקום מעצר ושמע את קזו ההגנה של יתר הנאים. על כן נטען כי החקירה זהמה וכי אין מקום לשמעו את עדויותיהם של א.א. ושל ב.ב. עוד נטען כי בהשלמת החקירה המשטרתית באמצעות חקירתו הנגדית של העד א.א., רשות החקירה והتبיעה פעלו בניגוד לדין, שיבשו את החקירה ויזהמו אותה. כמו כן, נטען כי היה על המאשימה לבקש רשות מבית המשפט בטרם זימנו של א.א. להשלמת החקירה במשטרה, בעודו באמצע חקירתו הנגדית; ומכיון שלא התקבשה (ומוביל גם לא התקבלת) רשות כאמור

מבית המשפט, השלמת החקירה המשפטית הייתה שלא כדין ואין להמשיך בהעדרתו של א.א. עוד נטען כי היה מקום לבטל את הסכם עד המדינה עם א.א., במיוחד לאחר שבמסגרת השלמת החקירה התברר כי א.א. לא סיפר את כל האמת, בטרם השלמת החקירה. כן נטען כי אסור היה למאשימה לכחות הסכם עד המדינה עם נאשם 5 בתיק הראשוני (ב.ב.), במיוחד בנסיבות המיויחדות של המקרה דן, לאחר שנאשם 5 נחשף לכך. הגנה של הנאשמים הננספים ושמע את עדותו של א.א.

מלבד כאמור הטענות נגד המאשימה בדבר זיהום החקירה ובדבר השלמת החקירה שלא כדין ושיבושה, הסניגורים הסתמכו גם על העילה של הגנה מן הצדק, תוך שהודגש כי זכותו של כל נאשם היא להליך הוגן ותוך שנטען כי פעולות המאשימה גרמו לפגיעה חמורה בהגנת הנאשמים.

31. מנגד, באי כוח המאשימה דחו בטענה את טענותיהם של הסניגורים נגד חוקיות פעולותיהן של המשטרה ושל המאשימה בעצם השלמת החקירה המשפטית, לרבות בעצם חקירתו של א.א. במסגרת השלמת החקירה, ובכՐיתת הסכם עד מדינה עם ב.ב.

יתרה מזו, באי כוח המאשימה הילינו על כך שבית המשפט איפשר לסניגורים להעלות טענות כה חמורות נגד המאשימה.

באי כוח המאשימה הדגישו כי כל פעולות המשטרה וההתביעה, ובכלל זה השלמת החקירה וכריית הסכם עד מדינה עם ב.ב., נעשו כדין, לאחר קבלת כל האישורים הנדרשים מהמומנים המוסמכים.

32. הגם שכאמור החלטתי לדוחות אף את בקשות הסניגורים, ובכלל זה בקשה חלק מהסניגורים למנוע העדרתם של א.א. ושל ב.ב. - אין לקבל את הטרוניה שהעלנו באי כוח המאשימה במהלך הדיון על כך שבית המשפט איפשר לסניגורים להעלות טענות חמורות נגד המשטרה והמאשימה, וזאת במיוחד בשים לב לכך שבית המשפט הבוחר מראש בתחילת הדיון כי בית המשפט יאפשר למאשימה להגיב על טענות ההגנה בסוף הדיון.

בית המשפט מצאה לבחון כל טענה המועלית על ידי כל צד ואינו אמור לחסום צד זה או אחר מלhaulות טענות כלשהן כלפי הצד שכנגד - חמורות ככל שתהינה. עם זאת, אין בכך שבית המשפט מאפשר לכך לטען את טענותיו, כדי להuid כי היה מקום להעלות אותן או את חלקן. כיצד, בית המשפט אינו מכיר עלי פי טענות אחד הצדדים, בטרם תישמענה הטענות של יתר הצדדים ובטרם תיבחנה הטענות בהתאם לחוק ולפסיקה של בית המשפט העליון. בית המשפט אינו "חייב" על פי טענות ההגנה, אלא על פי הדיון (החוק וההלהכה הפסוקה של בית המשפט העליון) והראיות המובאות בפנוי. זאת ועוד, כפי שצוו לעיל, כל עוד לא נטענה טענה מבוססת המعلاה חישד סביר, אין לחשוד בכשרים, וכיימת חזקת תקינות המינהל כל עוד לא נסתרה.

33. כמו כן, כפי שנקבע בפסקה, **הערכתה הדינית הפלילית מוסמכת לבחון את חוקיות ההליך הפלילי ואת חוקיות פעולותיהן של רשות האכיפה בעת העמדת נאשם לדין פלילי ובמהלך כל ניהול המשפט הפלילי,** לרבות בחלוקת פגמים מהותיים או חמורים בהתנהלות גורמי האכיפה בהגשת כתב האישום ובהליך הפלילי מראשיתו, ובכלל זה גם (אך לא רק) בין טענת הגנה מן הצדק [על הביקורת המנהלית בפליליים, ראו למשל והשוו: ר' גלעד, "דוקטרינת הביקורת המנהלית בפליליים" ספר אליו מצא 526 (2015); בג"ץ 9131/05 ניר עם כהן יר��ות אגודה שיתופית קלאלית בע"מ נ' מדינת ישראל, בפסקאות 4-5 לפסק-הדין של כב' השופט (כתוארו אז) א' גראניס(6.2.2006); בג"ץ 5429/12 פלוני נ' היועץ

המשפט למלשלה (12.7.2012); **ענין פרץ**, בפסקאות 30-31 לפסק דין של כב' השופט ע' פוגלמן; בג"ץ 2303/15 **חנקшиб נ' מדינת ישראל**, בפסקה 8 לפסק-דין של כב' השופט ע' ברון (7.4.2015); רע"פ 18/18 7052 **מדינת ישראל נ' רותם**, בפסקאות 18-24 לחוות דעתו של כב' השופט נ' סולברג וכן בחוחות דעתו של כב' השופט י' אלרון (5.5.2020)].

34. נסף על כך, בכלל, כפי שנקבע בעניין בורוביץ ובמיוחד בرع"פ 16/11 1611 **מדינת ישראל נ' ורדי** (31.10.2018) - ניתן לקבל **טענת הגנה מן הצדק** לא רק במקרים של התנהגות שערורייתית מצד המאשימה, כפי שנקבע בזמןנו בע"פ 2910/94 **יפת נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 221 (1996), ולא רק במקרים של התנהגות דזונית נפסדת מצד המאשימה, אלא גם במקרים של רשלנות או של טעות מצד המאשימה אשר בעקבותיה "הגשת כתוב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתרה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית", כמוון בסעיף 149(10) לחס"פ.

עם זאת, כפי שנקבע בעניין בורוביץ, הכרעה אם במקרה נתון קיימת הצדקה לקבלת הטענה של הגנה מן הצדק, מחייבת **בחינה בת שלושה שלבים: ראשית**, זיהוי הפגמים שנפלטו בהליכים שננקטו בעניינו של הנאשם ועמידה על עצמתם; **שנייה**, **עריכת איזון בין האינטראסים הרלוונטיים השונים**, לשם לב לנسبות הקונקרטיות של המקרה; **ושלישית**, אם מתרברר כי במקרה הקונקרטי הייתה פגיעה בתוחלת הצדק והגינות - בחינת האמצעי המידתי המתאים לריפוי הפגמים או לתקן הפגיעה; זאת, לאו דוקא על ידי ביטול כתוב האישום שלו, אם, למשל, על ידי ביטול חלק מהאישומים, או על ידי התחשבות בפגמים בנסיבות עונשו של הנאשם. אין העלה בית המשפט את האפשרות כי תיקון הפגיעה שנגרמה לנԱשם "יכול שייעשה במסגרת בירורו של המשפט, כגון בבירור שאלת קובלותה של ראה שהושגה באמצעות פסולים".

35. על כן, כאמור, לא היה מקום לטרוניה שהעלוי באיו כוח המאשימה כלפי בית המשפט במהלך הדיון.

36. אך, הטענה של הגנה, שנטענה עוד בנסיבות הה拮נות לבקשת המאשימה לאיחוד המשפטים, כי ב.ב. היה שותף למ"מ עם המאשימה ולהליך גישור (שלא צלח) יחד עם יתר הנאים, והטענה של הגנה כי ב.ב. היה באותו מקום מעצר יחד עם נאים אחר ואף נחשף לקו הגנה של הנאים או של מי מהם - יוצרות קושי ממשמעותי להגנה.

עם זאת, אין זה מצב נדיר שבו לאחר תחילת המשפט מגיע אחד מהנאים להסדר טיעון עם המאשימה ומעיד נגד יתר הנאים [ראו והשוו: סעיף 155 לחס"פ; ע"פ 124/93 **מסעדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד מ(1) 480 (1993); ת"פ (מח' חיפה) 180/99 **מדינת ישראל נ' פיכמן** (10.8.2003); בג"ץ 11339/11 **מדינת ישראל נ' בית המשפט המחוזי בבאר שבע**, פ"ד ס(3) 93 (2006); ע"פ 17 7248/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (9.12.2019).]; ע"פ 18 5735/18 **גודובסקי נ' מדינת ישראל** (9.12.2019)].

מכל מקום, כפי שהובהר בהחלטה על איחוד המשפטים, התוכן של כל מ"מ הוא חסוי; יש חיסיון של דברים שהוחלפו בין נאים לבא כוחו; עדות שמוועה היא כלל בלתי קבילה; וגם כל הליך גישור הוא חסוי בפני המותב הדן בתיק העיקרי. כמו כן, גם אם הייתה דוחה את בקשה המאשימה לאיחוד המשפטים, ב.ב. היה מעיד ככל הנראה נגד יתר הנאים הן בתיק הראשון והן בתיק החדש.

נוסף על כן, כפי שמורה סעיף 172 לחס"פ, "... עד ששמע עדותו של עד אחר, אינו נפסל לעדות בשל כן בלבד".

37. כאמור, טענה נוספת שהעלתה ההגנה כוונה נגד **ההסכם שנכרכטו לממן מעמד של עד מדינה עם א.א.** **ועם ב.ב.** ונגד הוררת הסכם עד המדינה עם א.א. על כן לאחר שנטען שהופר על ידי א.א.

בעניין זה נטען, בין היתר, כי ההסכם נוגדים את הנחיות הייעץ המשפטי לממשלה.

הטענה הועלתה באופן לكونי, מבלתי שכוננה נגד סעיף זה או אחר בהנחיה המתאימה של הייעץ המשפטי לממשלה.

מנגד, המאשימה דוחה גם טענה זו מכל וכול וטוענת כי כל פעולות המאשימה היו בהתאם לחוק ולהנחיות המתאימות של הייעץ המשפטי לממשלה ושל פרקליט המדינה.

בדומה להנחיות פרקליט המדינה (על כן ראה פסקה 21 לעיל), גם מעמדן של הנחיות הייעץ המשפטי לממשלה (לרבות הנחיה 4.2201 המתיחסת לנושא זה של עדי מדינה, שאליה לא הפנו הצדדים) הוא של הנחיה מינימלית, שאינה מחייבת את בית המשפט. **חווב מכך**, לנוכח המחלוקת העובדתיות והמשפטיות בין הצדדים גם בסוגיה זו, טענות ההגנה (אף) בעניין זה תוכלנה להיבחן על ידי בית המשפט **רק לאחר** שתיפреш בפניו מלאה התשתיית העובדתיות ורק לאחר שהטענות המשפטיות של הצדדים תפורטנה בסיכומים שלפני הכרעת הדיון, על בסיס הראיות שיובאו במשפט ועל בסיס הטענים הרלוונטיים בהנחיה/ות המתאימה/ות של הייעץ המשפטי לממשלה [על בחינת טענות נגד הסכם עד מדינה, ראו למשל והשו: ע"פ 4087/14 **סקורדייק נ' מדינת ישראל**, בפסקה 62 לפסק-הדין של כב' השופט מ' מוז(2017.5.1.2017); ת"פ (מח' ת"א) 43665-11-11 **מחלקה משפטית ארצית לתקין מסס ומע"מ נ' שירזיו** (2.11.205); תפ"ח (ת"א) 24984-07-15 **מדינת ישראל נ' אברג'יל ואח'** (23.12.19)].

38. במקרה דין, בפועל, דחית הבקשה של חלק מהסטודנטים להעדתם של א.א. ושל ב.ב. מבוססת על מכלול הנسبות של המקרה דין, כמפורט בהחלטה על איחוד המשפטים, ובמיוחד על המשקל המctrבר של הטעמים הבאים:

ראשית, **cidou, מושכלות ראשונים כי יש להבחין בין קבילהותה של ראייה ובין משקלה**. על כן אין מקום להרחיב.

שנית, **טענות של זיהום עדות הן טענות המתיחסות למשקל העדות ולא לקבילותה**. על כן, גם אם יש ממש בענות בדבר זיהום עדות, הן יכולות לכל היותר להוביל לייחוס **משקל** אפסי לעדות, אך לא לשולב את כישורות העד להעיד, למנוע את עצם העדתו או לשולב מניה וביה את קבילות העדות [ראו למשל והשו: עניין אהרון], בפסקה 9 לפסק-דין של כב' מ"מ הנשיא-המשנה לנשיא (כתוארו אז) מ' שмагר, בעמ' 689; תפ"ח (ת"א) 15-07-24984 **מדינת ישראל נ' אברג'יל ואח'**, בעניין דחית עתרת בא כוחו של נאשם 15 דשם לפסול עדותן של עד מדינה (12.7.2017); יניב ואקי, **דיני ראיות**, כרך א', עמ' 378-379 (2020)].

על כן, טענות הסניגורים בדבר זהות העדים של א.א. ושל ב.ב., תיבחנה במסגרת הכרעת הדין, בבוא בית המשפט לבחון את שאלת מהימנותם של העדים ואת משקל העדות של כל אחד מהעדים.

שלישית, מטעוני הצדדים עולה כי בין הצדדים קיימות מחלוקת עובדתית ומשפטית אשר בסיס טענות ההגנה.

לא ניתן בשלב זה להכריע בחלוקת העובדות שבין הצדדים, וההכרעה בעניין זה מקומה בשלב מאוחר יותר, לאחר שתונח בפני בית המשפט תשתיית ראייתית מתאימה.

כמו כן, בכלל, מקוםן של הטענות המשפטיות הנ"ל הוא בסיכומים שלפני מתן הכרעת הדין; ולא ניתן להכריע בחלוקת העובדות והמשפטיות שבין הצדדים בטרם נשמעו הראות הרלוונטיות (**למעט אם** בסיסה של טענה משפטית קיימות עובדות מוסכמת או אם אין לגביה כל מחלוקת עובדתית רלוונטית בין הצדדים).

במקרה דנן לא ניתן להכריע בטענות העובדות והמשפטיות של הצדדים בטרם תתרירנה מלאה העובדות הרלוונטיות שהחלוקת בין הצדדים מתיחסות אליהן.

רביעית, טענות **לפגמים או למחדלים בחקירה** - מקוםן בסיכומים שלפני מתן הכרעת הדין. על כך יש להוסיף כי, בכלל, גם כאשר בית המשפט משתכנע כי היו מחדלים או פגמים בחקירה, על בית המשפט לבחון האם חרב קיום של המחדלים או של הפגמים בחקירה, הוכחאה אשמתו של נאשם בעבירות שוייחסו לו במידת הוודאות הנדרשת בפלילים. **עם זאת**, כאשר קיימים מחדלים חמורים או מהותיים בחקירה, אפשר כי יהיה בהם כדי ליצור חשש שהוא הגנתו של הנאשם, אם התקשה בעטיהם להתמודד כראוי עם חומר הראות שהצבר נגדו, או להוכיח את נכונות גרסתו, או למצער להציג על קיום ספק סביר בשאלת אשמו. נפקותו של המחדל או של הפגם בחקירה תבחן לשם לב למכלול הראות, והשלכותיו תלויות בנסיבותו של כל מקרה **המבחן** לעניין טענות למחדלי חקירה הוא אפוא: "אם המחדלים האמורים עד שיש לחוש כי קופחה הגנתו של הנאשם, כיון שתתקשה להתמודד כראוי עם חומר הראות העומד נגדו או להוכיח את גרסתו שלו ... על פי אמת מידיה זו, על בית המשפט להכריע מה המשקל שיש לתת למחדל לא רק כשהוא עומד לעצמו, אלא גם בראשית מכלול הראות... נפקותו של המחדל תלולה בתשתיית הראייתית שהנicha המאשימה ובספקות אותן מעורר הנאשם, והשלכותיו תלויות בנסיבותו של כל עניין ועניין" [ע"פ 5386/05 **אלחרוטי נ' מדינת ישראל**, בפסקה 2(2) לחוחות-דעתו של כב' השופט (כתוארו אז) א' רובינשטיין (18.5.2006); וראו גם והשוו: ע"פ 173/88 **אסרפ נ' מדינת ישראל**, פ"ד מד(1) 5104/06 792 (1990); ע"פ 785, 785 (1990); ע"פ 16 לפסק-דין של כב' השופט ע' ארבל (21.5.2007); ע"פ 7320/07 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 15 לפסק-דין של כב' השופט א' לי (13.5.2009); ע"פ 3090/11 ענטבאו נ' מדינת ישראל, בפסקה 6 לפסק-דין של כב' השופט י' דנציגר (18.10.2012); ע"פ 4879/11 ג'רייס נ' מדינת ישראל, בפסקה 6 לפסק-דין של כב' המונה לנשיא (כתוארה אז) מ' נאור (3.11.2014); ע"פ 4226/11 אבו חדייר נ' מדינת ישראל, בפסקה נ"ב לפסק-דין של כב' המונה לנשיא א' רובינשטיין (15.2.2016); ע"פ 2350/15 **שהאב נ' מדינת ישראל**, בפסקה 22 לפסק-דין של כב' השופט ע' ברון (1.12.2016)].

האמור לעיל בוגר לטענות ההגנה בדבר פגמים בחקירה,יפה גם לעניין טענות ההגנה בדבר **פגמים בהתנהלות התביעה**.

עם זאת, למען הסר ספק, מובהר בזה כי אין באמור בהחלטה זו כל קביעה המתיחסת לטיב התנהלותם

של גורמי החקירה וה התביעה. ההתייחסות לכך מן הראוי שתהא בהכרעת הדין, לאחר שמייעת כל הראיות הרלוונטיות במהלך המשפט ולאחריו הסיכומים של ב"כ הצדדים.

על כן, אין לפרש בעיות החלטה זו כקבועת שלא נפלו פגמים בפעולותיהם של גורמי החקירה וה התביעה.

39. אחת הטענות הנוספות שהועלו על ידי הגנה בעניין העדתו של ב.ב., היא כי אין מקום לשמע את עדותו לפני הסתאים משפטו. **אלא** טענה זו היא ביום בוגדר טענה מוקדמת, שטרם הגיע זמנה, ובית המשפט ידרש לה בבוא העת, לאחר שתסתאים עדותו של א.א. ובטרם תישמע עדותו של ב.ב. (בעניין זה רואו סעיף 155 לחסד"פ; כמו כן, ראו פסקה 36 דלעיל וההפניות שם).

הבקשה בעניין ה"סוביודיצה"

40. כאמור, עוזי אביהן העלה גם טענות הנוגעות לשידור תוכנית הטלוויזיה "זמן אמיתי" ובקש להורות למאשימה להודיע לבית המשפט מי התיר לקציני המשטרה להתראיין לכתבה ולפרסום ברבים את הראיות, תוך הפרת כלל ה"סוביודיצה" וחור פגעה אונשה במראית פניצדק, כלשונו, וכן להודיע לבית המשפט כיצד התראיין עד המדינה א.א. לכתבה בשמו המלא, למרות צו איסור פרסום של פרטיו.

41. **אכן**, סעיף 71(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, שכותרתו "מניעת פגעה בהליך הפלילי", קובע כי: "לא יפרסם אדם דבר על עניין פלילי התליי וועמד בבית משפט במטרה להשဖע על מהלך המשפט או על תוצאותיו, וראייה מראש את השפעה האמורה אפשרות קרוביה לוודאי כמוותה כמתירה להשפייע, והכל אם יש בפרסום כדי להשפייע כאמור".

42. **עם זאת**, אין מוטב זה רואה עצמו מוסמך לבדוק את טענותיו האמורויות של הסניגור בסוגיה זו; **ומכל מקום**, אין אני מוצא לנכון להידרש לאוותן טענות. טענות אלו מן הראוי כי תופנינה לגורמים המוסמכים ולא למוטב הדן בתיק העיקרי. בכלל אופן, כפי שהבהירתי במהלך הדיון, לא צפיתי בתוכנית הטלוויזיונית האמורה, ובאופן עקרוני אינני צופה בכתבות עיתונאיות הנוגעות למשפטים המתברים לפני.

הבקשות של ב"כ חלק מהנאשמים לדוחות מועדី המענה וההוכחות

43. **בטרם סיום ו��ולי ההחלטה אוסף** כי בפתח הדיון בבקשת דלעיל, של המאשימה ושל הגנה, שנערך כאמור ביום 20.11.2018, שבה והעלתה עו"ד מيري פרידמן, בשם נאשם 4 ובשם באו כוחם של חלק מהנאשמים האחרים, בקשה לדוחות את מועדី ההוכחות (הקבועים החל מיום 9.12.2019 ואילך). הבקשה נומקה, בין היתר, בכך שהציגו (של חלק מהנאשמים, לרבות של נאשם 4) הוחלף לאחרונה, בכך שטרם התקבל חומר חקירה נוסף שהתקבש בתקופה האחורה על ידי הגנה ובכך שטרם הוצאה/ תעודה/ות חיסין בנוגע לתיק החדש (שאוחד עם התיק הראשון).

אלא שבקשות דומות מצד הגנה, שלහן התנגדה המאשימה, כבר נדחו על ידי **לאחרונה**, בהחלטות שניתנו עוד לפני הדיון הנ"ל. כאמור, אין ערר על החלטותינו בינויים בפלילים (ובוודאי שאיני ישב כערכאת ערר על החלטות שניתנו על ידי).

על דוחית הבקשות בעניין זה חזרתי גם בפתח הדיון. זאת, בהעדר עובדות או נסיבות חדשות המצדיקות לעין

מחדש בהחלטותי הקודמות ובאשר לא חלף זמן ניכר מהמועד שבו ניתנו החלטותי הקודמות.

עוד יזכיר כי דחית הבקשות בעניין זה נומקה, בין השאר, בהסתמך על החלטתם של הסניגורים החדשניים - עו"ד מיר פרידמן ועו"ד אבי כהן - בבקשתו שהגישו להחלפת הייצוג כי הם מודיעים למועדים הקבועים בתיק, ובשים לב לכך שההיתרים שניתן בית המשפט לחילופי סניגורים בתיק הותנו במפורש **כפוף** לכך שהסניגורים החדשניים יתאימו עצם למועדים הקבועים והודיעים להם, וגם בשים לב להוראות סעיפים 17-18 לחס"פ, וכן בשים לב להצהרת המאשימה כי כל חומר החוקירה העומד לעיון הנאים ובשים לב להוראת סעיף 44(ב) לפיקודת הריאות [נוסח חדש], התשל"א-1971 ובעיקר בשים לב למכלול הנسبות של המקירה דן, לרבות העובדה כי רוב הנאים נתוניים במעט עד תום ההליכים (במסגרת תיק הראשון) מזה קרוב לשנתיים ובמיוחד בשים לב לפסיקה דלהן של בית המשפט העליון, שעל חלקה הסתמכה המאשימה בהתנגדותה לבקשתו של הגנה, שלפיה אין בא-החתימה על תעוזת חיסון או בטענה של הגנה על אי-קבלת חלק מחומר החוקירה, כדי לעכב בהכרח שמיית הריאות והדבר נתן לשיקול דעתו של בית המשפט על פי מכלול הנسبות של כל מקירה לגופו [ראו והשו: דבירה של כב' השופטת [כתוארה דאז] מ' נאור ב-בש"פ 8218/2014 **מדינת ישראל נ' פלוני**, בפסקאות 19-20 (18.11.2010) וב- דבריו של כב' השופט י' עמידת ב-בש"פ 120/2014 **פלוני נ' מדינת ישראל**, בפסקאות 29-30 (24.2.2010) וב- בש"פ 7014/2014 **מדינת ישראל נ' שאהין מוחמד**, בפסקה 7 (11.10.2012); דבריו של כב' השופט ג' קרא ב- בש"פ 4043/2014 **מדינת ישראל נ' גברו**, בפסקה 14 (3.6.2018); והדברים שכתב כב' השופט י' אלרון ב-בש"פ 4120/19 **מדינת ישראל נ' קטיר עודה**, בפסקה 25 (4.7.2019)].

סוף דבר

44. כללן של דבר, כאמור, אני **דוחה את בקשה המאשימה**; כמו כן, אני **דוחה את כל בקשות ההגנה, כפוף כאמור לעיל**.

45. כפי שהובהר בהחלטותי הקודמות, **אין שינוי בכל המועדים שנקבעו**, לרבות המועד למתן מענה מפורט (בכתב) לכטב האישום (עד ליום 29.11.20) ומועד המשך שמיית הריאות (החל מיום 9.12.20 ובכל יום די שלآخر مكان).

המציאות תעבור החלטה זו לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, ח' כסלו תשפ"א, 24 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.